

Рок у людским живоце.

(З падоди Новога Року).

На початку Новога Року приходан нам не уж на, кель ма овса, жита, яриу, шена; кель ма кельма, кель будзе шлікви и кель тодаен мац од іх паленка, кель ма, а в кукурици уж анат кель будзе. То тата треща часць людскога живота, у котрой же находзяме мы, хатри готы дари прынаме ѿ Господа Бога. А мы зямі свойю плоды Господу Богу даваме. А наше яблоні то наше маці дзецы. Як то мило и радосно, кед онець женіт любо даєва своё дасцю! Знола шынку родзинку з сушедох и вешелі ше онець, радус же маш и шынки другі з пама, же им Бог дал дочекац, же можу свойю дасцю прывозіти до жаджэнскаго стагу.

Від каждого рога дасці не на чатыры часці: зер, лето, настень и зима, а тати чатыры часці року то чатыры часці людскога живота. Ето описернае.

Яр.

Приходзі яр, радус же нараст по чечкіх жижмініх часах. Але яр марцова хвіль! Ноўка крашак, ютро джідж, напоюстро шыгі и піца хвіль не стасмина.

То нам перша часць людскога живота.

Родан ѹе дасцю — з плачом, праходзі на тат шваст. Радус же онець, радус же мац, радус же цале обагце. Але тато дасцю пашыра с здрасе, веселе, ютро уж хоре, плаче цалу ноц, нема мір'я мац, онець я щала хижі.

Лето.

Приходзі лето — найкрашак хвіль, кед цалла прырода ожне и захвалівнае. Выйдзе чловек до заграды, патры крашакія хвілі, ружы, аспарж і другі хвілі. Вішадзяя радосці.

То наху приказуе другу часць нашого живота, то назил летніе и дзівечата. Кель ма рускія жыцці, хторы маю дзівечата, преду и скаж, да маю и за себе и за предай, бо треба и им и за дзівечата. Так исто оцове, хторы маю снох, од 15—16 років, какі патры, да ма ўсімі коні, хоч и красаві «федэрсыц». И кед онець вінірованы з дворца свога сина па кону и патры за ёй, як моя упраца з коньми та се-бе дужа и чешці не ёсці, же будзе чловек з іншого.

Так исто кажда мац кед приходзі наядея на пайвецій работи и нема міру, док даішаку прыбере и до церкви не віпроходзі и келі ёшце за то падетрац не може.

То яр людскога живота, то наша хвіль.

Шені.

Приходзі ёшень — пайбогатыя часць у року, як ѿ ўанку гутара ёшко ладзе, Пресвітраженіе першое сіненске пшено. Кажды гава

* І. В. краль у парламенту. — На понедзялк 18. того жніца тримал падно засіданне Сенат і Парламент (Народна Скупщына). На тым засіданні был прысутні и І. В. краль, котры з вельку престолу у фенседу тога засіданні отворы. Кральова бенчада была пренесена праз' рабко по цалей державы. І. В. краль гуторел о том, які велику задачу ма терапія парламент, да у тэрнініх чэсціх часах вироби добры закони, котры нам поможу укріпіці свою державу.

* Народна Банка у прэцілім року. — Народна Банка то напол державная банка, котра ма праўо шырабія и до промету ставіцца пленеж. Зос занту за прэши рок, котры тих дніх базыкі обягета, дознаванне ёсці, же тэрэбест у нашай державе у промету 5 мільярда 170.000 мільёна дінари (на кожного жителя у державе олпада коло 370 діна.) Чистого прыходу маля Народнага Банка у другім полроку 1931.

Жыла.

Приходзі жыла — шынкта часць року. Сяднут шыг, прыгнал зраз, поварэг шынко лісце на дрэвах, вони покончыло в сядзібі дому. Змирел ёшце нараст зос свою робогу. Од почива кок, одпочківа и його статок.

У жыла живота находитъ ёшце нашо оцове и мацерік. Сяднут шыг на ўнія, побістал их власкі. Приходзі зраз на их чаркеві лінкі и тераа зоні жытія и бляды.

Але и пак вони шынко зимерцу до очох ставаю, на Бога надзею покладаю и од ньюго помоц' ходзя.

А наостатку — хто ана кога скорей уныну до Матрікулы мертвіх, чи их, чи нас младшын?

Такі ёшце живот людскі у прымеры и сціні роком.

Васіль Гардн, Пінскоревш.

СЛУЖБА БОЖА ЛЕБО ЛІТУРГІЯ.

Свой обещаю у Кафарнауму віполнял Ісус Христос на Тайней Вечері, (Перыся Служба Божа), кед вжад до своїх святых руків дуб і келі над ўм вірек слова: „Приміне, ідце, то Тіло Мое“, а над чашу зосію: „Пийце зос іхнія чашы, бо то Срев Мое Новога Закіту...“ Тато ворце на мой спомен“.

Зас першім і другім словами претыюся Ісус Христос хлеб і шено на свое Тіло Крэв, а зос останім словами аробег Апостолех святынкамі и паданікамі, и для ўм і запішыніком ідасці и розказ, які біл і знові

тото кето творыл до конца пікета.

Апостоли з Тых паданійки віполнівали тат розказ Ісуса Христа, кедыгод служили Службу Божу.

Дакле Служба Божа то тата велька зуходня госціна, за котрой прымаме:

- пожывене за жывот вічны;
- пожывене, по котрим поставаме живім учасцікамі Христовага царства на тым інвіце;
- пожывене, по котрим себе заслужуеме воскресене на вічне шесце у избе.

V. Як окончыл Ісус Христос першу Службу Божу?

Святе Писмо так нам о тым архітэктоне: Господь Ісус в ноці, котрой будзе видані, кель хлеб і поблагословіл го, подзековіл го, претыжял, да учёліком і гвардія: „Приміне, ідце: То Тіло Мое...“

Потым юкал чашу в віном, подзековіл го, да учёліком зос словами: „Пийце зос іхнія чашы, ял то Крэв Мое Новога Закіту, котра ёшце за хвіліх інрэльва и падпушчэнік трихах“. (Мафг. 26, 26-28).

Апостоли вжали аос рукох Ісуса Христа пресвяты Іоан под падом хлеба в

еди. Потым юкал чашу зос Іого пресвіту Крэву под відом яхна и пілі зос інай.

Пред тым умил Ісус Христос ногі своим Апостолам, да іх опоміне, же ту святей прычасткі треба прыступаці зос чистым зверцом.

Крэм тога тримал остатную Архітэктону науку, котру нам занісал Евангеліст Іоан.

На концу Ісус Христос вішливівал зос Апостоламі, крэм Юди, котры смекол, благодарствіем пісні и потым вінгом до Гетсиманьскай заграды, дае започыл свою чэсціх перспені.

VI. Служба Божа у Апостольских часах.

Зос Святого Писма звісі:

а) же Апостоли заночали віполнівца позка Христа Господа: „То творце на мой спомен“ дарах по Сошествії Святого Духа. У „Днініях Апостольских“ читаме, же на праці Сошествия Святого Духа прышло віху Христову 3.000 лідца. О тых першых інвіцах так даслід стой написане: „Віху же терпіце во учених Апостол и во спіціні и во преломлесні хліба и молітвах“. (Дн. 1, 14). Зос тымі словамі Святе Писмо назічае служение Службы Божей.

б) Апостоли в початку окончывали Службу Божу ода у тым істым доме, дзе Христос Господь установіл Тайну пресвяты Еуклістій, и дас вони прыяли Святого Духа.

Але кел ёшце число інвіцах повеяшало, теды то робелк и по других домах, як нам то інвіца Днінія Апостольски: „По всіх ани терпіяще единодушно во церкви и ломяще по домах хліб, прімаху віцу во радостк и во простоті сердца, хвалище Бога и имуще благодать о всіх людях. Господь же прылагаше по вся дні Церкви спасающися“.

в) Напевно же Апостоли дарах у початку постановілі, як ёшце ма окончывал Служба Божа. По словах св. Павла Служба Божа мала:

десць води, в сл. їх суму 750 міл. динари. Надіїца при тих роботах не буде ще виплачувати у півежах, але у житу і кукуриці. Будзе ще мериканець, як роботник до 20 роки старі достане у вредносці 18 динари, а хто має преко 20 роки, достане на дешеві 25 динари.

* У Боснії велика жима. — У сиверній Боснії (Вербасія близовині) завладнала у остатніх дінях монарх жима зос жимним вітром. На діапазонів місцях у горах є до 20 ступенів вітру. Мраз трима терас и по другій краю у нашій державі, але не такі сильні. Цей не рада нігдае.

* Умар найстарший чоловек у Боснії. — У сиверній Боснії (Вербасія близовині) завладнала у остатніх дінях монарх жима зос жимним вітром. На діапазонів місцях у горах є до 20 ступенів вітру. Мраз трима терас и по другій краю у нашій державі, але не такі сильні. Цей не рада нігдае.

оскільки дія бул здрави и жал цілком добри вид я слух. Кед жал 100 роки понадають му пішаки старі зуби к язрослі нові. — Більше мало нещастя таїх на чисте.

* Краднула по церквам. — У Винковіцах відкриті яківник Симеул Шверман, зос Старого Синагоги у Бачкії, котри ѹц осатий даскельо мешканці покраднул б церкви у Срібле (Рума, Стара Пазова, Реткоці, Будровци, Семельци и Комелінці). Да може легчайше крадуць, як ще представляє по віталох як агент на поважувані санкх (фотографії). Квартиль жал у єдного кімнати у Яркіні при Винковіцах, де має цілі магазини відомого лоповського орудия. Понеже тут кімнати заліз за його странну роботу и притнал од такого крадуць старі! присто и гайстарший чоловек у Боснії і Герцеговині. До його зазарані.

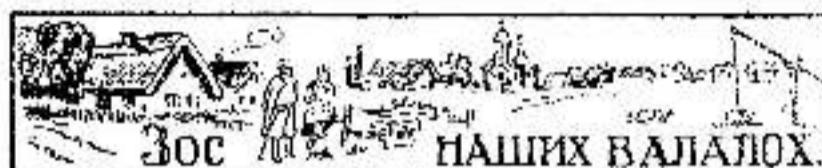
стуре, я за то дружество може давати і самому, якоже уложило великий труд и представу яківні країни вишало. Більше публіка у нашайших чужих обставинах, то найменша критика и найкрайній призначані жладому дружству за уложені труд.

Симпатична то появя, як ще у Керестуре — нашій чисто основає таке дружство, котре позабирає свою себе и водзі жладжую спорту, чий члені належать време вихаснуло на своє прославоване и старане за заране цела, а як на паратоване по карміах, дія велі убиваю и цено и душу.

Споміним яще, же дружство уж прошлого року жало велико усилку по спортивним шлюзах, а тераа кед прибрало кус матеріалу представя та ще годно и лепше обробіць, стекуємо від його ніде відсутні успіхи.

Пишкоревци.

Препілого року родвело ще у нашій парохні 32 діаси, (Пишкоревци 12, Андровиці 7, остали валахи 13). Шістьнадцяті. Умерло 13. (Пишкоревци 7, Андровиці 1, остали 5). Винчали ще діаси пари. — У 1930. році

Руски Керестур.

У Керестурскій парохні родзени ще в покресці 1931. року 211 діаси, умарли 88 особи, а покиначали ще 65 пари.

ПРЕДСТАВА ШВОРТКЛУБА „РУСИН“.

На други и третій дінь Крачун отримав на руки младе дружество — спортивний клуб „Русин“ забаву у пачинській карчмі. Представа була багато добре ціннівна, а друга слабше, бо дікідж падав. Представляли скоро самі члени спортивного клуба (окрім дівчинчат) два флаги зос народного життя.

1) „Днуря“ зос поучним козичним содержанням и 2) „Як кола ж відібіа“, комедія нашого популярного письменя п. уз. Михайла Кокача.

Представу подавал и учес п. В. Еделінський, діяк.

Обидва флаги ще публіки бара пачаси и нелі би були любели представу іде разом із піснями ще, зато дружество пред-

ставу поновило и то пред новим роком и на нови рок вечар; на обидві діни зос успіхом.

Із памета ще ще такі успіхи у Керестурі було: 24 родзени, умарти 15, винчали 4 пари.

* Награджені службіци. — За Крачун наградзены у Відні (Бечу) тоді службіци, котры служили 35 роки у єдній гарадні. Таких службіцих нашло ще у Відні лем 65, а Відень ма 2 мільйони жителюх. Мало нашіка вірних и добрих слуг.

+ Напредованне Ангори. — Ангора (Анкіра) то бул до кількох місяців після революції від Малій Азії, а після то глашині вароши турецької республіки, що ма уж більш 100.000 жителюх и вельмо красни між и на- літи. Турски диктатор Кемал паша, котри на-

место старого Цариграда вибрали Антору за столицю державы, бара ще усилює, да од Антори нападки модерні вароши. Але віднака Турска ще нікака бара заостата и худобна держава.

+ Кельо чоловек праця рок інс. — Еден імені професор виразовав, же одраси чловек, чеки 70 кілограми праця рок: 36 и пол кілограми меса, 12 кілограми риби, 7-8 кілограми сира, 90 літтри масла, 3 и пол кілограми сиру, 5 кілограми масла, 12 кілограми масла, 5 кілограми рибових масла, 182 кілограми кромелі, 110 кілограми желеціїв, 18 кілограми

спінок любови". Але вони ще сліво ще отримали. Пре вінчані здоумівав Церква уж у першім вінку оддзелала „господік любови“ од Службі Божій, а позытні: Та є звідніх захавала.

Як памятка на тоді „господік любови“ остал у нас ще „антігідор“ — благословлені хлеб, котри ще дзел по Службі Божій, и прі мирою (проскурині).

присутнім. Того ужинане воля ще у нас „Евхаристія“. (Нашка: Св. причаси).

„Ніхто ю звісмо при тих учасниках, що ю вере в правду нашої віри, и хто ю окрієні за одиущелі трихах и за препороджене, и хто ю ще так, як Христос розівів. Во ми ю примаме не як обичні хлеб и обичні пісні, але ю поучені, що подчас благодарення пошвеши дари Гбо и Крев волгоцієного Ісуса посталик“.

Далі звісмо св. Юстині окріє на недзелі.

„На дізень, котри ю від зідає, сходза ю є пісні, що бываки у вароших и на валах к та відно. И читаю ще „Діяння Апостолів“, або „Писма Пророків“, кельо час дозволюю“. (Нашка: Апостола и Євангелія).

„Кед Отець докончы, трима настоятель науку, у котрей народ поучув к опоміні, да наслідую тоді красни правди“. (Нашка: Наказование).

„Потім пісні видно ставиме я моліні молитви, а кед ю ще тоді докончы, як юже гутарем, жертаю ще хлеб, вино и вода. Настоятель по тим, кельо у його синах, твори молитви и благодарення, а народ радоши однігуте: Аминь“. (Нашка: Оповідце зарох).

(Далі буває).

„молитва, молитія, прощення и благодарення“.

Але Апостоли не вожабели на письму, як ма вінчаніца ціла Служба Божа. З початку то ю ще преношено от устох до устох и аж поїнайші синвали Службу Божу.

Так кончали и їх вінчаніци владиців и священіци.

Зос Службу Божу у першім вінку були звісні и „Азани“, що значи по нашим „го-

спінок любови“. Але вони ще сліво ще отримали. Пре вінчані здоумівав Церква уж у першім вінку оддзелала „господік любови“ од Службі Божій, а позытні: Та є звідніх захавала.

Як памятка на тоді „господік любови“ остал у нас ще „антігідор“ — благословлені хлеб, котри ще дзел по Службі Божій, и прі мирою (проскурині).

VII. Служба Божа у П. вінку.

На початку П. вінка жал св. жученік Юстин († 166). Вон нам писал, як ще у його часах окончівала Служба Божа. Наводзіме ту його слова, да кажи відці, що ю ще вінчані Служба Божа ма тоді істні главни часці, які мала уж на початку П. вінка, які напевно прийяла од Апостолів.

Св. Юстин так пише:

„Мк приводжме вірного, котри по святым хрестам до нашого общества приїх, таєм, дає ще браца позберали, да там так за себе, як и за новоукрещеного, и за шинків ліндах на шинків місцях ведро приноша в побожнім серцем молитви и прошені“. (Нашка: Вінчанія Євгенія за вірних).

„По окончанню молитвих поздравляме єдні другого зос взаємним ціломанем“ (Нашка: Цілів мир).

„Потім ює подава тому, котри братом заповеда, хлеб и чаша зосвячені и вода“ (Нашка: Вінчані Вход).

„Кед настоятель тоді (хлеб и вино) до рук прімне, васила чесці и славу Оцу шинків створенох у мену Сина и Святого Духа и модлі обшириу благодарствену молитву, да нас Бог здоби достойних тих дарох“. (Нашка: Канон Служби Божій).

„По окончанню тих молитвих и благодаренів одніїв ю є цілі присутні народ гла- сю, да потвердзя зос словом: „Аминь“. (Нашка: Оживлені хлеба и вина).

„Кед настоятель доверши благодаренів и цілі народ то радоши потвердзя, раздзялюю тоги, котрих мы воламе дыяконами, або службами, кожному из присутніх з пошвешиого хлеба и вина и води на ужинане, а ноша и

